

πλατείας Γεωργίου ἀριθ. 25 ἐγκατεστημένου Προτύπου Λυκείου ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας, ὁμοφώνως ἀπεφασίσαιεν τὴν ἴδρυσιν Συλλόγου μὲ σκοπὸν ἀποκλειστικὸν κατὰ τῶν ἐμφωλευόντων κινδύνων τοῦ ψευδοπολιτισμοῦ καὶ ἐκφυλισμοῦ, τὴν ἀνόρθωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως, τὴν ἐξύψωσιν τοῦ κλήρου καὶ γενικῶς τὴν βελτίωσιν τῆς κοινωνίας καὶ

τὴν ἐπανάδρυσιν τῆς οἰκογενείας ἐκείνης, ἣτις ἐκπλῆξι ἐθεωρήθη ὡς ὁ κατ' ἐξοχὴν ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκογενειακοῦ θεσμοῦ τῆς ἀκράτου Ἑλληνικῆς Οἰκογενείας. Τίτλος τοῦ Συνδέσμου ἔσται «Σύνδεσμος Ἑλλήνων Οἰκογενειάρχων», ἔδρα δὲ αὐτοῦ αἱ Πάτραι.

Οἱ ἴδρυταί

ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

—Ἡ μεταφορὰ φυσικοῦ γκαζῆ εἰς τὴν Ἀμερικὴν

Τὸ φυσικὸν γκαζὶ δυνάμενον νὰ χρησιμοποιηθῆ ὡς κινητήριος δύναμις κλπ. παρέχει μεγάλας ὀφελείας εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν βόρειον Ἀμερικὴν εἰς τὴν ὁποίαν τοῦτο τόσον ἀφθόνως ἐχάρισεν ἡ Φύσις. Ἄλλοτε τὸ ἄφιναν νὰ καίεται ἀνοφελῶς. Συστηματικῶς τὸ ἐκμεταλλεύονται ἀπὸ τοῦ 1875. Κατὰ τὸ 1925 ἔκαιον εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τὸν ὑπερβολικὸν ἀριθμὸν τῶν 32 δισεκατομμυρίων κυβ. μέτρων φυσικοῦ γκαζῆ. Ἐξοικονομεῖτο εἰς τὰ περίχωρα τῶν φρεάτων ἐκ τῶν ὁποίων ἀνέβλυξε. Κατόπιν ἐσκέφθησαν νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃσι καὶ εἰς τὰς πόλεις καὶ ἤδη ἀπεφασίσθη ἡ μεταφορὰ του εἰς ἀπόστασιν περίπου 500 χιλιομέτρων ἀπὸ τῶν πηγῶν του, δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ Ἀμαρίλλο εἰς τὸ Τεξάς. Ἐργον τεράστιον τὸ ὁποῖον θὰ περατωθῆ ἐντὸς δέκα ὀκτῶ μηνῶν καὶ ἡ ὀλικὴ δαπάνη τοῦ ὁποίου θὰ ἀνέλθῃ εἰς 22 ἑκατομμύρια δολλάρια.

—Ἡ κοριορτὸς τῶν Παρισίων

Ἡ Μετεωρολογικὸς σταθμὸς τοῦ Πύργου τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Πόλεως εὐρισκόμενος ἐξετάζει συνεχῶς τὴν διαύγειαν τῆς ἀτμοσφαιρας. Ὁ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ περιεχόμενος κοριορτὸς ἀντὶ νὰ ἐλαττωταὶ αὐξάνει καὶ ἡ ἐλάττωσις αὐτὴ ἠδύξῃθη ἰσχυρῶς ἀπὸ τοῦ

παγκοσμίου πολέμου. Ἡ διαύγεια κατὰ τὸ ἔτος 1919 ἦτο πολὺ κατωτέρα τῆς τοῦ 1914. Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 26ης Μαρτίου ὁ κ. Ριγκουρτὰν παρουσίασεν ἐν ὑπόμνημα ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ κ. Λουδοβίκος Μπεσὸν ἀποδεικνύει ὅτι αἱ αὐξομειώσεις τῆς διαύγειας δέον νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν μεταβολὴν τοῦ ἀριθμοῦ ἢ τοῦ ὄγκου τῶν στερεῶν ἢ ὑγρῶν μορίων τῶν αἰωρουμένων ἐντὸς τοῦ ἀέρος. Πράγματι ἡ ὑγρασία τῆς ἀτμοσφαιρας ἔχει μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς διαύγειας. Ἀλλὰ δι' ὑγρασίαν τῆς αὐτῆς ἐποχῆς καὶ ὥρας ἡ διαύγεια ἦτο πολὺ ἀσθενεστέρη κατὰ τὴν περίοδον 1919—1926 ἢ κατὰ τὸ 1896—1903.

Καὶ ἄλλαι ἐνδιαφέρουσαι παρατηρήσεις ἔχουσι γίνεσθαι ὑπὸ τοῦ συγγραφέως. Εἰς ὁμοίαις περιπτώσεσι ἡ διαύγεια αὐξάνει, ὅταν ἡ ὑγρασία ἐλαττωταὶ ἀλλ' εἰς τὴν αὐτὴν ὑγρασίαν εἶναι αὕτη μεγαλειτέρα εἰς τὰς 12 ἢ εἰς τὰς 9 καὶ εἰς τὰς 15 ὥρας ἢ εἰς τὰς 12. Ἐπίσης εἶναι μεγαλυτέρα τὸ θέρος ἢ τὸν χειμῶνα. Ἐν τέλει αὐξάνει αὕτη μετὰ παρερχομένου χρόνου ἀπὸ τῆς ὥρας κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ὑγρασία τοῦ ἀέρος ἤρχισε νὰ ἐλαττωταὶ δηλ. ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ Ἡλίου. Τέλος δύναται τις νὰ δεχθῆ ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα περιέχει πάντοτε μικρὰς σταγόνας ὕδατος σχηματιζομένας περὶ ἕν κέντρον ομπικνωσέως τὸ ὁποῖον ἐν Παρισίῳ εἶνε σχεδὸν πάντοτε εἰς κόκκος κοριορτοῦ ἢ καπνοῦ. Τὸ πάχος τῶν σταγόνων τούτων εἶναι

μέγιστον τὴν προίαν, κατόπιν ἐλαττοῦται γινώσκον ἕνεκα τῆς ἐξαιτίας αὐτοῦ. Ὁ κ. Μπεσόν ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μορίων τοῦ κατιού ἢ κοινοῦ ἠρῆσε κατὰ 50 ο)ο εἰς ἓν

τέταρτον αἰῶνος. Τοῦτου ἕνεκεν σκέπτονται ἤδη τίνα μέτρα δεῖν νὰ ληφθῶσι πρὸς περιστολήν τοῦ κατιού.

ΤΟΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΙ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΕΧΩΣΙΝ ΑΙ ΠΑΤΡΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

4) Πόλις ὡς αἱ Πάτραι, ἡ δευτερεύουσα μέχρι πρότινος πόλις τοῦ Κράτους, πόλις ἐν τῇ ὁποίᾳ διαμένουσι τόσοι ἐπιστήμονες ὄλων τῶν ἐπιστημῶν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὑπηρετοῦσι τόσοι καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι, ἐν τῇ ὁποίᾳ διαβιοῦσι μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι ἀνωτέρων γυμνασιακῶν τάξεων ὑπὲρ τὴν χιλιάδα, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναμφιβόλως πολλοὶ θὰ εἶναι οἱ ἀγαπώντες τὸ βιβλίον, στερεῖται βιβλιοθήκης δημοτικῆς. Ἀλλὰ τότε ὅλοι οἱ ἀνωτέρω τοῦ θά πλουτίζουσι τὰς γνώσεις των καὶ ποῦ θὰ λύσωσι τὰς ἀπορίας των τὰς ἐπιστημονικὰς; Ἀλλαχοῦ τόσον πολυάριθμοι πόλεις ἔχουσι πλουσίας βιβλιοθήκας.

Τάχα τοῦτο εἶναι δύσκολον δι' ἡμᾶς;

β) Ἐξερχόμενος τοῦ ἀτυποπλοίου ὁ ξένος ὁ κατὰ πρώτην φοράν ἐπισκεπτόμενος τὴν Ἑλλάδα, ὁ ἐρχόμενος ἀπὸ περάτων τῆς γῆς διὰ τὴν θαυμαδίαν καὶ ὀπουδάσθη τὰς ἀρχαιότητας καὶ ἔμυεν νὰ ἀναπέμψῃ πρὸς τὸν οὐρανὸν τῆς Πατρίδος μας καὶ τὸν ὥραϊον ἥλιον ἀντίκρουσιν, ὑπὸ ἀηδίας ἄνδρα τι χερσὶν, κατὰ λαμβάνεται τόσον κατὰ τὴν ἔξοδον του ἐκ τοῦ ἀτυποπλοίου, ὅσον καὶ ὅταν ἀντικρῦσαι τὸν πρῶτον Σταθμὸν τοῦ Σιδηροδρόμου τόσον τοῦ πρὸς τὰς κλεινάς Ἀθήνας ἄγοντος, ὅσον καὶ τοῦ πρὸς τὴν Ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν.

Ἡ πρώτη αὐτοῦ ἐντύπωσις προδίδει

μὲν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τὰς ὁποίας θέκει ἀποκομιδὴν βραδύτερον εἶναι ἱκαναὶ ὥστε νὰ διαλαλῆθῃ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς οἰκείους του ἅμα τῇ εἰς τὴν πατρίδα του ἐπιστροφῇ ὁποία τις ἢ κατάστασις ἐναυθῆ ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως, καθαριότητος καὶ ἀνέτου διαμονῆς κ' ἐνῶ ἔπρεπε νὰ εἶναι ὁ τόπος μας, τόπος συρροῆς ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου, τοῦναντίον οἱ ξένοι τρέπονται πρὸς ἄλλας χώρας.

β) Ἡ πόλις μας μία ἐκ τῶν μεγαλειτέρων πόλεων τοῦ Κράτους μὲ πλῆθυνσιν ἀποτελούμενον ἐκ διανοουμένων, ἐμπόρων καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πολιτῶν, ἐχόντων πᾶν δικαίωμα εἰς τὸν πολιτισμὸν στερεῖται ἀτυχῶς ἐνὸς τῶν κυριωτέρων παραγόντων, οἷτινες ἄγουσιν εἰς τὸν πολιτισμὸν, στερεῖται τοῦ ἐνδαιτυμῆτος τῶν Μουσῶν, ἐνὸς Θεάτρου. Θὰ ἦτο ἀντικρῦς ἀνόητος νὰ θελήσῃ τις νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι τοῦτο ἀπέχει τῆς ἀληθείας καὶ τοῦτο διότι τὸ ὑπάρχον πᾶν ἄλλο ἢ τὴν ἀπόλυτον αὐτὴν ἀνάγκην τοῦ κοινοῦ πληροῖ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Καὶ εἰς τὰ προηγουμένα τεύχη καὶ εἰς τὸ παρὸν ἐθίξαμεν τὰ σημεῖα ἐκεῖνα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἔπρεπε νὰ ἔχη ἐπιστηθῆ ἢ προδοχὴ τῶν ἄρουδιων.

Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ ἡμεῖς ἄλλαν μίαν φοράν τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως οὐχὶ διὰ νὰ ἐφέλκώμεν τὴν προδο-